

מאירי

עלון ערוץ מאיר להורים ולילדים

פרשה ויקרא תשפ"א

יש עוד שימוש באלכוג'ל שקשור לקורונה, מלבד חיטוי הידיים:
לבדוק אם יש לך חוש ריח! :



פרשה מאירה

ונפש כי תקריב

השבת אנחנו מתחילים חמש חדש: ויקרא! חמש ויקרא
עוסק בקרבתות שאותם היו מקריבים במשכן ובבית
המקדש. הקרבתות מחלקים לכמה סוגים, יש קרבתות
מהבהמות, קרבתות מהעוף וכן קרבן של מנחה שעשיה
מחטים או שעורים.

כאשר התורה מדברת על קרבן המנחה היא כותבת: "ונפש
כי תקריב קרבן מנחה". חכמינו הסבירו: מדוע דוקא בפסוק
של המנחה כתוב 'ונפש כי תקריב'? בגלל שמי שמביא
קרבן מנחה הוא בדרך כלל עני, שאין לו כסף לקנות בהמה
או עוף. ה' כל כך מחשיב את הקרבן של העני עד שזה
נחשב לו כאלו הוא הקריב את נפשו! לכן נאמר 'ונפש
כי תקריב'.

מכאן אנחנו לומדים שלפעמים העקר הם הפנה והמאמץ.
גם אם לא הצלחנו לעשות דבר גדול, אבל אם התאמצנו
והשתדלנו - הדבר חשוב ביותר!

שאלות בפרשה

1. האם ניתן להביא פר לקרבן עולה?
2. האם ניתן להביא כבשה לקרבן עולה?
3. השלימו: "וכל קרבן מנחתך במלח _____"
4. מה פירוש המילה "כשב"?
5. האם מי שמביא "אשם גזלות" חייב להחזיר גם את הגזלה?
6. מה זה "קרבן עולה ויורד"?
7. איזה כעונו נוסף יש בחז"ל לספר ויקרא? מדוע?
8. "ויקרא" - מי קרא למי?

חידת חדגא:

כמה פרשיות יש בספר ויקרא?



חידת פולקע:

כמה זוגות של פרשות מחוברות יש בספר ויקרא?



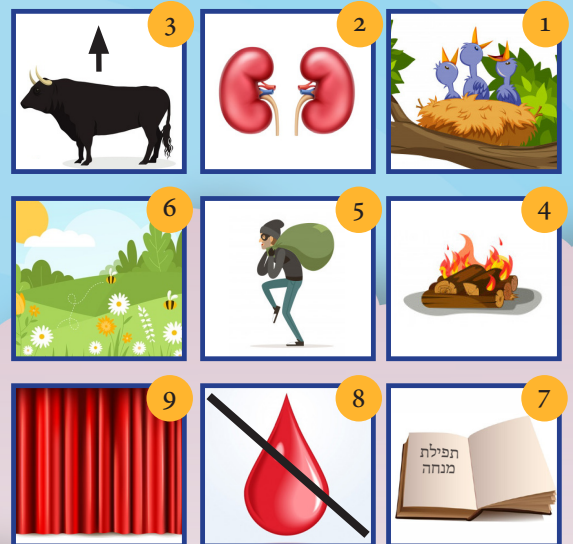
בהמות טהורות

מצאו 8 הבדלים בין האיורים!



תמונות בפרשה

מצאו למה רומזות התמונות, מתוך פרשת השבוע





- מה עושים כשקר? תשובה: הולכים לפינת החדר, כי יש שם תשעים מעלות...
 - חילון התלון על כך שצב שדד אותו. השוטר שאל אותו: 'איך הוא נראה?' החילון אמר:
 'לא יודע, הכל קרה כל כך מהר!'
 - גילה: דינה, את מנקה את האבק? דינה: למה, את רוצה אבק נקי?...

אין שלם מלב שבור סיפור לשבת



בעירה קטנה אי שם ברחבי ארופה של פעם, בינות לבתים
 ישנים, שכבד משא השנים נתן בהם את אותותיו, מקום
 שכשמיטיים בו מרחוק ספק רואים אסף בתים או ערמת
 מתכות וגרוטאות, וכשמתובבים בתוכו נדמה שבבוא אפלו
 רוח מצויה הנה הנה ערמת הבתים עומדת לפל, שם מצא לו
 מקום 'חצ'קל שואב מים', כאשר מבקר עד ערב הסתובב לו
 כששני דליי מים על שכמו.

מדי בקר חדש יצא למסע של סבב ברחובות העירה, דופק
 על דלתות הבתים ומחלק מים במדה ובמשורה תמורת אי
 אלו פרוטות נחשת.

נאנח היה בכל יום על חסרון הפיס, הדלי האחד כבר מזמן
 אבד עליו הפלח, סדק גדול נוצר בו לארכו, ולמרות שמון הבאר
 ממלא הוא במדה שוה לשני הדליים,
 הרי שבבואו לעירה הדלי האחד כבר
 נמצא ריק עד מחציתו, מכיון שמחצית
 מהכמות טפטפה לה לארך הדרך. אך
 מה יעשה וכסף לדלי חדש אין.

ביום מן הימים בעודו צועד בשביל
 המסרתי ושני הדליים על כתפיו
 השחוחות, שומע הוא קול מריבה
 מאחוריו, מסובב את ראשו, אולם
 איש אינו נראה באפק. קולות המריבה
 מתגברים, דומה כי עוד מעט יחלו הנצים להחליף מהלומות
 האחד על השני. מחפש הוא ותר לכל כוון, עד שהאסימון
 נופל, הדליים הם שמטיחים מהלומות זה בזה. שומע הוא
 את הדלי האחד קורא לחברו: 'כלי פגום, חסר תכלית, שבור
 ורצוף, אינך מועיל כלום, ולא תצלח למאום'. והשני משיב
 לעמתו, כי לא לגאותנים החכמה, ולא לשלמים ההצלחה,
 וסופם של יהירים להשבר.

ושואב המים מאזין לקולות דליו המריבים, חושב ושוקל,
 ובלבו מצדיק הוא את הדלי השלם. הן מי כמוהו יודע כי
 מהדלי השלם מחלק הוא מים בכמות כפולה, מאשר מהדלי
 השדוק והשבור, שגם גונב לו זמן להתרוצץ הלך ושוב, וגם

בעודו פוסע בעוד יום שגרתי בדרך העולה מהבאר הוא
 מבחין כי בצד הדרך החלו מבצבצים ועולים ניצני פרחים
 בשלל צבעים, מביט הוא אל הניצנים העולים ומסמלים
 פריחה ושמחה, ושכרון אביבי ממלא את לבו, הנה שוב לא
 תהיה הדרך אל העיר צחיחה ומשמימה, צמחים יפים יפרחו
 בצדי הדרך, ההנאה כלה תהיה שלו.
 מיום אל יום מביט היה בשמחה חדשה
 אל הניצנים הפורחים והולכים, בעלים
 המתפשטים ותופסים מרחב ובפרחים
 הצבעוניים המתפרשים לכל ארך הדרך
 הוא הרגיש שיש לו סבה וחשק יותר
 לקום בכל בקר.



בעודו מתבונן תפסה את העין נקדה
 מענינת. הוא שם לב שהצמחים היפים
 פורחים דוקא במסלול שלו, כאלו
 שרטט אי מי את עקבותיו בפרחים,
 אין אפלו סטיה קלה לכון כל שהוא,
 הפרחים כמו מסמנים את דרכו ומתוים
 את מסלולו.

מחשבה אחת מעמיקה גרמה לו בעצם להבין כי הפלא אינו
 כה גדול, המים הנוטפים מדליו הם שהפכו את הקרקע
 לפוריה ולדשנה, כך שהזרעים שנקלטו בה על ידי הרוח
 השרישו והעלו פרחים ועלים. התבוננות נוספת העלתה
 לו נקדה חדשה למחשבה, מדוע פרחו הפרחים דוקא בצד
 השמאלי של הדרך, ואלו בצד הימני לא עלה ולו אחד, לא
 פרח אפלו פרח קטן. הוא עצר לרגע הוריד את שני הדליים,
 מן הצד הימני הוריד את הדלי השלם והמלא, ומן הצד השני
 הוריד את הדלי השבור והחסר, הפגום והריק, ובעוד המים
 נוטפים מן הסדק, הבין גם הבין את פשר התעלומה.

או אז הבין גם היטב כי לא תמיד המשלם והמצלח הוא
 שנותן את הפרות, לפעמים הפרחים היפים והמלבבים
 יוצאים דוקא מן השבור ומן הפגום, מן החסר ומן הריקון...